

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Caſiano Monacho. 309.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δὲ μηδὲ δόξης σοφισμῶν ταῦτα τυγ-
χάνειν, ἔχεις Πάυλον τὸν ἀκρατίω τῶν
ἀρρήτων, τὸν μέλλοντα μισθὸν ὑπὸ
τῆς ἐπιτάχης εὐνοίας τοῖς οἰκέταις ἐ-
παγγελῶν, καὶ μηδὲν μεταξὺ οἰ-
κετῶν καὶ δεσποτῶν διακρίνοντα,
ὅτε ἡ γνώμη ὅτιν ἀνατάγματος.

Λεοντίῳ Ἐπισκόπῳ. τζ.

Ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα
τῶν παρθένων τὸν μέγαν, καὶ σὲ τὸν
ἐκείνῳ μιμητῆν τῶν αἰτῶν παρθένων
ὑπάρχοντα ποιμένα, καὶ τὴν ψυ-
χὴν ὑπὸ τῶν πέντε, ἐξ αὐτῶν
τῶν τῶ ἀδου ἀνήγαγε πύλων, ἵνα μα-
κρῶς ὑπεκλήσειν ἐπὶ αὐτῶν φυ-
λακίονος, καὶ τῶ ποιμνίῳ ὑπάρ-
χης ἀσφάλεια, καὶ τῶ ἀρχιεπίμῳ
ἀρέσκεια, καὶ ἡμῖν τῆς ἐλπίδος γε-
ρέωμα, καὶ τῶ κόσμῳ φωστῆρ, καὶ τοῖς
θερίοις τῆς δυσσεβείας Δαβὶδ, πα-
τάσων, καὶ λέοντα καὶ ἄρκτοι τῆ
ἐλπίδος τῶ τῶν, δι' ἧς καὶ μετ' ἧς εὐ-
δοκίμως ποιμαίνεις.

Αβραμῶν

Αβραμῶν. τθ.

Χαῖρε παρ' ἡμῶν, Αβραμῶν, καὶ ἡγή-
ρησῶν εἰς τὸν πόλεμον, πόλεμον γὰρ
καὶ νόμιζε, καὶ πίστευε τὸ γάδιον τῆς
ἀσκήσεως, χαλεποτέροις τῶν αἰσθη-
τῶν ἑπιφάν τῶν νοσητῶν κυκλῶν,
βέλεσιν. ἀ καὶ πεπρωμένῳ χαλεῖ, ὃ
τὴν πύραν αὐτῶν ἀκριβῶς ὅπως ἀ-
μῶν.

Κασσιανῶ μοναχῶ. τθ.

Αἰεὶ σε πεφευγῆναι τὸν βίον τὸν
φθαρτὸν παρὲς τὸ γάδιον δραμόντα
τῶν μοναχῶν, καὶ γλώσσα ἔχειν ἁρο-
πετῆ, καὶ φθέρουσα εἰκὴ. ὅσον εἶδεν
ἕτερον ὅτιν, ἢ τείχος ὄχυρον οἰκοδομῆν
ἀπαρτίστοι ἐχθροῖς, καὶ πύλιν κατα-
λείπειν παρὲς εἰσοδὸν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ
τὸ τείχος ἀκίνδων τηρῆσαι βέλει,
καὶ τοῖς ἐναντίοις κραταιὸς φαῖναι.

luntas animique sententia in libertatem
asseruit. Ac ne tu hec pro cauillis & captio-
nibus ducas, arcanorum auditorem Paulū
habet, futuram mercedem, pro præstita
hîc dominis benevolentia, seruis pollicen-
tem, neque inter seruos & heros, cum ani-
mi sententia reprehensionis expertus est, di-
scrimen vllum constituentem.

Leontio Episcopo. 307.

Qui magnum illum ouium Pastorem à
morte ad vitam reduxit, idem te quoque
illius imitatore, ac pecudum suarum pa-
storem, animamque pro ipsis exponetem,
ab ipsis tartari portis reuocauit: vt longis
annorum curriculis seruatus, & gregi sis
præsidium, & pastorum principi obsequiū,
& nobis spei firmamentum, & mundo lu-
minare, & impiis feris David, percutiens
leonem & vrsū crucis baculo: per quem,
& cuius ope atque auxilio, præclare & cū
laude pastoris munus obis.

Abrahamo. 308.

Salue à nobis, Abrahame, animo que at-
tento esto, ad bellum excubans. Bellum e-
nim & existima & crede esse, Monasticæ
vitæ studium, grauioribus ac periculoso-
ribus, quàm sint ij gladij, qui in fensum ca-
dunt, spiritualibus telis vndique cinctum:
quæ etiam ignita is vocat, qui eorum ex-
perimentum probè cognitum & explora-
tum habebat.

Cassiano Monacho. 309.

Te caducam & corruptioni obnoxiam
vitam fugisse, atque ad Monasticum stu-
dium cursu contendisse audio: atque inte-
rim tamen procacem ac petulantem lin-
guam habere, ac temerè loqui. Quod qui-
dem nihil aliud est, quàm murum firmum
atque hostibus inaccessum extruere, ip-
sisque portam ad ingressum relinquere.
Quòd si & murum ab omni periculo libe-

K

rum seruare cupis, atque hostibus te firmū ac robustum ostendere, linguam, quā maximē poteris, in potestate tene: à qua & celeres & ingentes ruinae contingunt.

Cyrillo Alexandrino. 310.

Præposterus fauor haud acutè cernit: o-
dium autem nihil omnino cernit. Qua-
propter si ab vtraque lema purus atque
immunis esse studes, noli violentas senten-
tias ferre. verū illata crimina iusto & in-
tegro iudicio committe. Quandoquidem
Deus etiam, qui omnia scit antequam o-
riantur, pro sua humanitate descendere,
ac Sodomorum clamorem perspicere vo-
luit: hinc videlicet nos ad res accuratè per-
scrutandas ac perpendēdas erudiens. Mul-
ti enim ex iis, qui Ephesi coacti sunt, te tra-
ducunt, vt tuas inimicitias persequentem
& vlciscentem, ac non ea, quæ Iesu Christi
sunt, orthodoxè quarentem, Theophili,
inquiunt, ex sorore nepos est, illiusque mē-
tem ac sententiā imitatur. vt enim ille
perspicuum aduersum diuinitus afflatum,
ac Deo charum virum Ioannem furorem
effudit: sic etiam iste gloriari ac se iactare
expetit: etiam si alioqui latum sit inter eos,
qui accusantur, discrimen.

Theodosio Imperatori. 311.

Si tu tantum temporis tibi sumas, vt iis,
quæ Ephesi decernenda sunt, intersis, non
dubito, quin ea ita se habitura sint, vt à ne-
mine reprehendi queant. Sin autē turbu-
lētis odiis calculos permiseris, quisnā à ca-
uillis ac disteriis conciliū vindicabit? Huic
autem malo remedium attuleris, si mini-
stros tuos à dogmatum præscriptione re-
moueas. (vt qui magno hiatus ab eo distin-
cti ac dirempti sint, vt simul & Imperato-
ri, & Deo inferuire studeant:) ne alioqui
imperio quoque motum ac iactationem
afferant, perfidiæ suæ machinas ad Ecclē-
siam petram effringentes. Nam ea firmo lo-
co defixa est, eamque causam habet, vt ipsi
ne inferi quidem portæ dominantur: quæ
admodum is, qui eam constabiliuit, polli-
citus est.

γλώσσῃς κρείται πᾶσι θένει, ἀφ-
ᾗς καὶ ὄξεια καὶ μεγάλα σὺμβάσεις
πτόματα.

Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας. τι.

Προσπάθεια μὲν οὐκ ὀξυδορκεῖ, ἀπι-
πάθεια δὲ ὄλας ἔχ᾽ ὄρα. εἰ ποῖνω ἐ-
κατέρως λήμης βούλει καθαρεύσαι
μηλοῖσας σποράσας ἐκείσας. ἀλλὰ
κρίσθ᾽ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἡπίστευον. ἐ-
πειδὴ καὶ θεός, ὁ πάντα εἰδὼς παρὰ γε-
νήσεως, καταβῆναι, καὶ τὴν κραυγὴν ἰ-
δὼν Σοδόμων φιλανθρώπως ἠδὲ κησῆν
ἡμᾶς ἀκρεβούς ἐρευνῆς διδάσκων ὑπό-
θεσιν. πολλοὶ γὰρ σε καμαδοῦσι τῆς
συνελεγεμένων εἰς Εφεσον. ὡς οἰκείαν
ἀμυγρόμην ἔχθραν, ἀλλ' οὐ τὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἰρηδοξῶς ζητοῦντα. ἀδελ-
φιδὼς βῆ, φασί, Θεοφίλῳ μμού-
μῆρος ἐκείνῃ τὴν γνώμην. ὡς ἄρ' γὰρ
ἐκείνος μακίαν σαφῆ καταπέδασε τῶ
θεοφόρῳ καὶ εὐφιλῶς Ἰωάννῃ, ἕτως ἐ-
πιθυμῆι καυχῆσασθαι καὶ ἕτος, εἰ καὶ
πολὺ τῆς κρινομένων βῆ τὸ ἀφ᾽-
φορον.

Θεοδοσίῳ Βασιλεῖ. τια.

Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ κρηρῶ πα-
ρεῖναι τοῖς κρινομένοις ἐν Εφεσῶν, ἁπο-
σταλῶ τούτοις εὐοῖδα τὸ ἀμεμπτον. εἰ
δὲ ὀχλῶδει ἀπιπάθεια τὰς ψυχὰς
ἐκείσας, τίς ἐξαιρήσεται τὴν σίνον
σκαμμάτων παρέξει δὲ τούτοις θερα-
πείαν, εἰ παύσας τῆς δογμαπομῆς
τὸς σὺς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ὡς μέγα χάσ-
μα διεσῶτα, βασιλεῖ ὑπηρετεῖσθαι καὶ
θεῷ ἀφ᾽ ἡλικίας, μὴ πὸς καὶ τῶ
κρείται σαλοῖ ἐπενέγκασί, τῆ πέτρα
τῆς ἐκκλησίας παρρηγιώτης τὸ
τῆς κλοπίας αὐτῆς μηχανήματα.
αὐτῆ γὰρ ἐρήρεται, καὶ ἕτε ὑπὸ
πυλῶν ἀδου κλειύεται, ὡς ὁ ἐδράσας
αὐτῶν θεός ἐπηγγείλατο.

Εὐλο-